

แบบชี้แจงการแก้ไขวิทยานิพนธ์
การประชุมวิชาการระดับชาติ “ราชภัฏเลยวิชาการ” ครั้งที่ 10

รหัสบทความ OR67087

ชื่อวิทยานิพนธ์ ศักยภาพ และการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมวัดหนองลำจันทร์ เมืองจำพอน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ประเด็น	การแก้ไขของผู้เขียน		
	ผู้ประเมิน 1	ผู้ประเมิน 2	
1. ชื่อเรื่อง	ควรปรับเป็น “ศักยภาพ และการจัดการแหล่งท่องเที่ยว” ชื่อภาษาอังกฤษปรับตามชื่อภาษาไทย	ปรับชื่อเรื่องให้ครอบคลุมตัวแปรที่ศึกษา	ศักยภาพ และการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมวัดหนองลำจันทร์ เมืองจำพอน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว Potenial and Mauagecment of Cultural Tourism Attaction, Nong Lam Chan Temple, Champon District, Svanakhet Province, Lao People's Democratic Republic
2. บทคัดย่อ	1. ผลการวิจัย แยกเป็นข้อๆ ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย		การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมวัดหนองลำจันทร์ 2) ศึกษาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมวัดหนองลำจันทร์ เมืองจำพอน แขวงสะหวันนะเขต สปป. ลาว เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative) กำหนดกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) ทั้งสิ้นจำนวน 57 คน 3 กลุ่ม ประกอบด้วยกลุ่มเจ้าหน้าที่เกี่ยวข้องในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมวัดหนองลำจันทร์ กลุ่มเจ้าหน้าที่แผนกแถลงข่าววัฒนธรรม และท่องเที่ยว แขวงสะหวันนะเขต และกลุ่มเจ้าหน้าที่ห้องการแถลงข่าววัฒนธรรม และท่องเที่ยว เมืองจำพอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา เพื่อหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมวัดหนองลำจันทร์ ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.39$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านสิ่งดึงดูดใจด้านการท่องเที่ยวอยู่

	2. แก้ไขตามบทคัดย่อภาษาไทย	<p>ในระดับมาก รองลงมาได้แก่การบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวในระดับมาก และการรองรับด้านการท่องเที่ยวในระดับปานกลาง</p> <p>ผลการวิจัยพบว่า การจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมวัดหนองลำจันทร์ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.55$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การจัดการด้านสังคมวัฒนธรรม อยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่การจัดกานด้านสิ่งแวดล้อมในระดับมาก และการจัดการด้านเศรษฐกิจในระดับปานกลาง</p> <p style="text-align: center;">Abstract</p> <p>This quantitative study aimed to 1) investigate ate potential of a cultural tourist attraction 2) management of a cultural tourist attraction, at Nong Lamchan temple in Nong Lamchan village, Champhone District, Savannakhet, Province, Lao, P.D.R. Three sample groups consisted of 57 people were obtained by purposive sampling. They were concerned personnel in the management of cultural tourist attraction Nong Lamchan temple, and staff of press conference, culture and tourism in Champion District, Savannakhet province. A set of questionnaires was used for data collection and analyzed by using descriptive statistics.</p> <p>Findings showed that, as a whole, potential of the cultural tourist attraction was at a moderate level ($\mu = 3.39$). Based on its details, attraction in tourism and tourism management were found at a high level, followed by tourism support found at moderate level.</p> <p>Findings showed that, as a whole, management of the cultural tourist attraction was found at a high level ($\mu = 3.55$) Band on its detail, social/cultural management and environmental management were found at a high loved followed by economic management found at a moderate level.</p>
--	----------------------------	--

			Keywords: potential, management, cultural tourist attraction
3. วิธีการดำเนินการวิจัย	<p>ควรแยกจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างออกเป็นคนละหัวข้อ</p> <p>เครื่องมือการวิจัยควรแจกพอสังเขปให้ชัดเจนกว่านี้ การสร้าง การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ</p> <p>ศึกษาข้อมูลจากเอกสารเพื่ออะไร วิเคราะห์ข้อมูลอย่างไร</p>	<p>เรียบเรียงวิธีการดำเนินการวิจัยให้เป็นไปตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ</p>	<p>วิธีดำเนินการวิจัย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สถานที่ดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยกำหนดพื้นที่วิจัย คือ แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมวัดหนองลำจันทร์ เมืองจำพอน แขวงสะหวันนะเขต สปป. ลาว 2. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) ประชากรที่ให้ข้อมูลในการวิจัย ประกอบด้วย 1) เจ้าหน้าที่เกี่ยวข้องในการจัดการแหล่งท่องเที่ยววัดหนองลำจันทร์ 2) เจ้าหน้าที่แผนกแกล่งข้าว วัฒนธรรม และท่องเที่ยว แขวงสะหวันนะเขต และ3) เจ้าหน้าที่ห้องการแกล่งข้าว วัฒนธรรม และท่องเที่ยว เมืองจำพอน ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ที่ใช้ในการศึกษาวิจัย โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) จำนวน 3 กลุ่ม รวมทั้งหมด 57 คน ได้แก่ 1) เจ้าหน้าที่เกี่ยวข้องในการจัดการแหล่งท่องเที่ยววัดหนองลำจันทร์ จำนวน 30 คน 2) เจ้าหน้าที่แผนกแกล่งข้าว วัฒนธรรมและท่องเที่ยว แขวงสะหวันนะเขต จำนวน 18 คน และ3) เจ้าหน้าที่ห้องการแกล่งข้าววัฒนธรรมและท่องเที่ยว เมืองจำพอน จำนวน 9 คน เนื่องจากว่าเจ้าหน้าที่กลุ่มดังกล่าวเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานเกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยว และยังเป็นผู้ที่รับผิดชอบในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ดังนั้น ประชากรผู้ให้ข้อมูลที่ผู้วิจัยเลือกมา จึงสามารถให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับการบริหารจัดการ การการพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยววัดหนองลำจันทร์ เมืองจำพอน แขวงสะหวันนะเขต สปป. ลาว 3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaires) ประกอบด้วย 2 ตอน ดังนี้

			<p>ตอนที่ 1 ข้อมูลด้านศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมวัดหนองลำจันทร์ สำหรับประเด็น ข้อคำถามที่ใช้เป็นลักษณะคำถามปลายปิด (closed-ended questions) ประกอบด้วย 1) สิ่งดึงดูด ใจด้านการท่องเที่ยว 2) การบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว และ 3) การรองรับการด้านท่องเที่ยว ตามมาตรวัด (Rating scale) 5 ระดับ</p> <p>ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมวัดหนองลำจันทร์ สำหรับ ประเด็นคำถามที่ใช้เป็นลักษณะคำถามปลายปิด (closed-ended questions) ประกอบด้วย 1) การ จัดการด้านสังคมวัฒนธรรม 2) การจัดการด้านสิ่งแวดล้อม 3) การจัดการด้านเศรษฐกิจ ตามมาตรวัด (Rating scale) 5 ระดับ</p> <p>4. การทดสอบเครื่องมือ</p> <p>1. ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (content validity) แบบสอบถามที่ ผ่านการทดสอบความเที่ยงตรง (validity) โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรง เชิงเนื้อหา วัตถุประสงค์ ประเด็นข้อคำถาม</p> <p>2. การทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) จำนวน 30 ชุด ผลที่ได้รับ คือ ศักยภาพแหล่ง ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมวัดหนองลำจันทร์ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha coefficient) ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมวัดหนองลำจันทร์ เท่ากับ 0.879 และการจัดการแหล่งท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรม วัดหนองลำจันทร์ เท่ากับ 0.875 แบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือตามเกณฑ์มาตรฐานที่ กำหนดไว้</p> <p>5. การเก็บรวบรวมข้อมูล</p> <p>ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก 2 แหล่ง ดังนี้</p> <p>1. ข้อมูลปฐมภูมิ (primary data)</p>
--	--	--	---

			<p>เป็นการเก็บข้อมูลมือหนึ่งหรือข้อมูลดิบ (raw data) ด้วยวิธีการสังเกต สอบถาม และ สัมภาษณ์ข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูล ผู้วิจัยทำหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูล ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลพร้อมชี้แจง วัตถุประสงค์ของการวิจัย ลงเก็บข้อมูล</p> <p>2. ข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data)</p> <p>ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล จากแหล่งต่าง ๆ เป็นข้อมูลที่มีผู้รวบรวมเอาไว้แล้ว ได้แก่ เอกสาร วารสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ที่สืบค้นจากระบบออนไลน์</p> <p>6. การวิเคราะห์ข้อมูล</p> <p>ผู้วิจัยการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์</p> <p>6.1 วิเคราะห์ข้อมูลศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมวัดหนองลำจันทร์ ตามมาตรวัด (Rating scale) 5 ระดับ ใช้สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) เพื่อหาค่าเฉลี่ย (mean) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) เพื่อประกอบการบรรยายพร้อมสรุปประเด็น</p> <p>6.2 วิเคราะห์ข้อมูลการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมวัดหนองลำจันทร์ ตามมาตรวัด (Rating scale) 5 ระดับ ใช้สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) เพื่อหาค่าเฉลี่ย (mean) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) เพื่อประกอบการบรรยายพร้อมสรุปประเด็น</p>
4. สรุปผลการวิจัย	สรุปข้อค้นพบตาม วัตถุประสงค์การวิจัย	ครอบคลุมวัตถุประสงค์ หรือไม่	<p>บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมวัดหนองลำจันทร์ และ2) ศึกษาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมวัดหนองลำจันทร์วัดหนองลำจันทร์ เมืองจำพอน แขวงสะหวันนะเขต สปป. ลาว โดยสามารถสรุปได้ดังนี้</p> <p>วัตถุประสงค์ที่ 1 ศึกษาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมวัดหนองลำจันทร์ พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ประเด็นที่มีศักยภาพสูงสุด ได้แก่ ด้านสิ่งดึงดูดใจด้านการท่องเที่ยว และการรองรับด้านการท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง เป็นลำดับสุดท้าย</p>

			วัตถุประสงค์ที่ 2 ศึกษาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมวัดหนองลำจันทร์ อยู่ในระดับมาก ประเด็นที่มีการจัดการได้ดีที่สุดได้แก่ การจัดการด้านสังคมวัฒนธรรม และการจัดการด้านเศรษฐกิจอยู่ในระดับปานกลาง เป็นลำดับสุดท้าย
5. ข้อเสนอแนะ	ตรวจสอบคำถูกคำผิด	พิสูจน์ข้อความให้ถูกต้องตามภาษาทางวิชาการ	
6. เอกสารอ้างอิง	ตรวจสอบรายการอ้างอิงในเนื้อหาและเอกสารอ้างอิงตอนท้ายให้ตรงกัน		

ลงชื่อ Miss Phouthone
 (.....)
 ผู้เขียนบทความ

หมายเหตุ

1. ในบทความฉบับแก้ไขขอให้ระบุ ชื่อ – สกุล สถานะ และสังกัด ผู้เขียนบทความให้ชัดเจน
2. หากบทความมีผู้เขียนมากกว่า 1 คน ขอให้ระบุผู้แต่งหลักโดยใส่เครื่องหมาย (*) ท้ายสกุล บุคคลนั้น หากไม่ระบุจะถือว่าเป็นผู้แต่งหลักร่วมกัน